

дено. Така той разваля зжбитъ си, разстройва стомашната си система. Това е кривъ начинъ на хранене, но за да го предпази отъ материализъма, отъ чрезмърно развиване на симпатичната нервна система, природата го е оставила да живѣе временно съ това заблуждение. Днесъ американцитъ усилено работятъ именно, въ това направление, какъ да се освободятъ отъ неврастенията.

Не само американцитъ иматъ страдания, но всички съвременни хора сѫ изложени на страдания. Всички хора търсятъ начинъ да се освободятъ отъ страданията. Тъ не подозиратъ, че страданията сѫ благо за тѣхъ. Ако съвременните хора не страдаха, тъ щѣха да бѫдатъ крайни материалисти, и въ това отношение, между тѣхъ и млѣкопитаещъ почти нѣмаше да има разлика. Каква култура можете да очаквате отъ човѣкъ, който има пълни хамбари съ жито, пълни складове съ вина, съ храни и т. н.? Този човѣкъ не мисли за нищо друго, освенъ за ядене и за пиене. Какъвъ смисълъ има такъвъ животъ? За материалиста по-добъръ животъ отъ този нѣма. На другата страна на живота пъкъ срѣщате единъ сухъ, слабъ човѣкъ, който по цѣлъ день чете и размишлява. Той яде сухъ хлѣбецъ, но и на това е доволенъ. Понѣкога и той мечтае за богатъ животъ, но не само, че не му се дава, но му се взима и това, което има. Ако му се даде това, което иска, той ще се превърне